



## Arrest

nr. 59 174 van 1 april 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 december 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 15 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 oktober 2010.

1.3. Op 10 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

## **A. Feitenrelaas**

*U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn.*

*U werkte sinds 1999 bij Evromotors (BMW-garage) in Jerevan (Armenië) als specialist automechaniker. Vanaf 2000 deden jullie ook het onderhoud van wagens van de regering. In augustus 2009 werd u aangesproken door ene A.(...), die u vroeg een motor te gaan herstellen in Sevan. U werd door A.(...) in een wagen meegenomen naar Sevan, waar u een scooter herstelde. Midden augustus 2009 kwam A.(...) opnieuw, en hij gaf aan dat de wagen van zijn chef stuk was in Hrazdan, en hij vroeg u om mee te gaan kijken. Onderweg stopten jullie om een hapje te eten in een eetgelegenheid. Er kwamen 4 getrainde mannen binnen, en ze zegden dat ze wisten dat jullie in jullie garage ook werkten met regeringswagens. Er werd u voorgesteld een bepaald apparaat te installeren in de wagen die zij zouden aanduiden, en u zou daarvoor rijkelijk beloond worden. Ze spraken over de burgemeester van Gyumri en over regeringsleden die naar jullie garage kwamen. U hebt dat apparaat één keer gezien. Dat apparaat schakelt de centrale besturing (elektrisch) met afstandsbediening uit, waardoor ze die wagens zouden kunnen laten stoppen en verongelukken. U wilde bellen naar de chauffeur van ex-president Kotcharyan. Ze pakten uw telefoon af, en ze bekeken uw nummers. Ze stelden dat ze veel belangrijkere mensen kenden dan de personen die u kende. Ze begonnen u te bedreigen. A.(...) bracht u terug thuis. U gaf uw akkoord om dat apparaat te plaatsen. Op 1 of 2 september 2009 kwam A.(...) opnieuw naar de garage. A.(...) bracht u een apparaat, en hij gaf aan dat u dat apparaat moest plaatsen in de auto van de burgemeester van Gyumri. U deed het onderhoud van die wagen, maar u plaatste dat apparaat niet. U gaf A.(...) het apparaat terug. Op 11 september 2009 stopte A.(...) opnieuw bij uw werk, en hij vroeg u onder bedreiging van een pistool in te stappen. U moest een zwarte muts over uw hoofd trekken. U werd naar een huis gebracht waar A.(...) met die 4 personen aanwezig was. Er ontstond een woordenwisseling met die mannen. U werd geslagen, en u kwam de volgende ochtend bij. U werd op zondag 13 september 2009 vrijgelaten. U had blauwe plekken op uw lichaam, en rode plekken op uw gezicht. U moest verzorgd worden, en uw vrouw legde koude compressen. U ging op 14 en 15 september gewoon werken. Op 15 september 2009 kwam A.(...) opnieuw naar uw werk, en hij zei dat er op 17 september 2009 een nieuwe wagen op onderhoud zou komen waarbij u een apparaat zou moeten plaatsen.*

*U verliet Armenië op 16 september 2009 en u reisde met het vliegtuig naar Minsk (Belarus). U verbleef in Belarus van 16 september 2009 tot en met 21 december 2009.*

*U zocht werk in Belarus. U belde vanuit Belarus naar Armenië om uw arbeidsboekje op te sturen. Hierin stond uw ontslag bij Evromotors ondertussen al ingeschreven. Vanuit Belarus reisde u op 21 december 2009 met een minibus verder richting België. De smokkelaar nam jullie paspoorten af. Jullie kenden geen persoonlijke paspoortcontrole. U kwam België binnen op 23 december 2009 in het gezelschap van uw moeder S.(...) A.(...) (O.V. 6.574.778), in het gezelschap van uw meerderjarige zoon Y.(...) G.(...) (O.V. 6.551.017), in het gezelschap van uw partner P.(...) S.(...) (O.V. 6.551.019) en in het gezelschap van uw minderjarige zoon Y.(...) H.(...), en u diende samen met uw meerderjarige zoon en uw partner een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 23 december 2009. Uw moeder diende pas een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 09 februari 2010 omwille van haar medische problemen.*

## **B. Motivering**

*U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Armenië omdat u in een garage werkte waar ook het onderhoud werd gedaan van regeringswagens, waarbij u geweigerd had om op een vraag in te gaan om een apparaatje in die wagens aan te brengen dat de centrale besturing van de wagen zou kunnen uitschakelen waardoor het mogelijk was die wagen te laten stoppen en verongelukken (CGVS, p. 8). Er moet echter worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw asielaanvraag aannemelijk te maken.*

*Er moet immers worden opgemerkt dat u op geen enkele manier kan aantonen dat u daadwerkelijk het onderhoud deed van regeringswagens bij Evromotors (CGVS, p. 4 en 6). Verder geeft u aan dat u op geen enkele manier kan bewijzen dat u daadwerkelijk gevraagd werd om bepaalde apparatuur in die wagens te plaatsen (CGVS, p.11). Daarnaast geeft u aan dat u geen foto's of schema's van het bewuste apparaat kan voorleggen, hoewel u aangeeft het apparaat een dag in uw bezit te hebben gehad (CGVS, p. 8 en 9 en 12). Er kan dan ook concluderend worden gesteld dat u op geen enkele manier kan aantonen dat u daadwerkelijk werd benaderd om een apparaat in regeringswagens te plaatsen met de bedoeling die te laten verongelukken, waardoor u omwille van uw weigering in Armenië problemen zou ondervonden hebben.*

*U verklaart verder tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u op 11 september 2009 werd meegenomen voor 2 dagen en geslagen werd waarbij u verwondingen opliep (CGVS, p. 11). Ook in dit verband dient te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier kan aantonen dat u daadwerkelijk voor twee dagen werd meegenomen en geslagen werd. U geeft namelijk aan niet naar de dokter/ziekenhuis gegaan te zijn, waardoor u niet over medische attesten beschikt, en u*

geeft uitdrukkelijk aan niet over een bewijs te beschikken dat u daadwerkelijk deze problemen kende (CGVS, p. 11). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u op geen enkele tastbare manier kan aantonen dat u daadwerkelijk deze problemen kende in Armenië.

Er moet voorts worden opgemerkt dat het uitermate opmerkelijk is dat u absoluut niet op de hoogte bent van enkele cruciale elementen waarover u spreekt in uw asielaanvraag. U geeft namelijk aan over geen enkele informatie te beschikken in verband met die A.(...) die u de precieze vraag in verband met het apparaat stelde (CGVS, p. 7). U geeft ook aan niet te weten wie het bevel had gegeven aan A.(...) en die 4 mannen om dat apparaat te laten plaatsen (CGVS, p. 9). U verklaart verder ook niet te weten waarom specifiek de vraag om dat apparaat te plaatsen aan u werd gesteld, en dit niet werd uitgevoerd door één van de medewerkers van A.(...) zelf (CGVS, p. 12). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het opmerkelijk is dat u in verband met deze cruciale elementen niet meer informatie kan aanreiken.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit een vergelijking van uw verklaringen met de verklaringen van uw partner tegenstrijdigheden blijken die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnen.

Ten eerste verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vrijlating op 13 september 2009 blauwe plekken had op uw lichaam, en ook rode plekken op uw wangen/gezicht (CGVS, p. 11). Uw partner verklaart daarentegen dat u na uw vrijlating op 13 september 2009 blauwe plekken had op uw lichaam, maar geen verwondingen op uw gezicht (CGVS, p. 5). Toen uw partner daarmee geconfronteerd werd, antwoordde ze dat uw verklaringen niet kloppen (CGVS, p. 5). Gezien het feit dat uw partner nog steeds enkel uw uitspraak tegenspreekt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten tweede verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat uw partner u verzorgd heeft door koude compressen op de blauwe plekken op uw lichaam te leggen (CGVS, p. 11). Uw partner verklaart daarentegen dat u niet verzorgd moest worden (CGVS, p. 5). Toen uw partner daarmee geconfronteerd werd, herhaalde ze dat u niet verzorgd diende te worden (CGVS, p. 5). Gezien het feit dat uw partner enkel haar eerdere beweringen herhaalde, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

U geeft verder aan tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat uw internationaal paspoort in Belarus werd afgenomen door de smokkelaar waardoor u nu niet meer over een paspoort beschikt (CGVS, p. 5). Aangaande uw reisroute verklaarde u verder dat u vanuit Belarus met een minibus richting België bent gereisd, en u geeft aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad aan de grens tussen Belarus en Polen (CGVS, p. 5 en 6). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er quasi zonder uitzondering strenge en persoonlijke paspoortcontroles zijn aan de buitengrenzen van de Schengen-zone. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Armeense paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden.

Mochten uw verklaringen toch geloofwaardig zijn, quod non, moet ten slotte worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u mogelijks op bescherming kon rekenen in uw land. U verklaart immers dat de overheid u natuurlijk wel bescherming had kunnen bieden tegen de mensen waar u problemen mee kende (CGVS, p. 12). Toen u de vraag gesteld werd tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal waarom u dit dan hebt nagelaten te doen, gaf u als verklaring dat u bang was van de mannen waarmee u problemen kende (CGVS, p. 12). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat niet uit te sluiten valt dat u wel degelijk op bescherming kon rekenen in Armenië, maar dat u onvoldoende démarches hebt ondernomen om bescherming te zoeken.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofd geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat eveneens in de asioldossiers van uw moeder S.(...) A.(...) (O.V. 6.574.778), van uw zoon Y.(...) G.(...) (O.V. 6.551.017), en van uw partner P.(...) S.(...) (O.V. 6.551.019) werd besloten tot een weigering van de Vluchtelingenstatus, en tot een weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een rijbewijs van uzelf, een geboorteakte van uzelf, een geboorteakte van uw partner, een geboorteakte van uw zoon, en een huwelijksakte) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en de identiteit van uw gezin doch niet met betrekking tot uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

*Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde werkboekje bevat de niet-betwiste informatie dat u vanaf september 1999 werkte bij een BMW-garage (Evromotors in Jerevan). Gezien nergens uit dit werkboekje kan worden afgeleid dat u omwille van uw werk bij deze garage daadwerkelijk problemen kende in Armenië, of zou kunnen kennen bij een eventuele terugkeer naar Armenië, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, voert verzoeker aan dat de weigeringsbeslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven. Hij herhaalt zijn vluchtrelaas en onderneemt een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij op geen enkele manier kan aantonen dat hij daadwerkelijk werd benaderd om een apparaat in regeringswagens te plaatsen met de bedoeling die te laten verongelukken en hij verder aangeeft niet naar een dokter/ziekenhuis te zijn gegaan waardoor hij niet over medische attesten beschikt en hij dus evenmin op enige tastbare manier kan aantonen dat hij daadwerkelijk voor twee dagen meegenomen werd en geslagen werd, (ii) hij over geen enkele informatie beschikt in verband met A., die hem de preciaire vraag in verband met het apparaat stelde, hij evenmin weet wie het bevel had gegeven aan A. en de vier mannen om het apparaat te laten plaatsen, noch waarom specifiek de vraag om dat apparaat te plaatsen aan hem werd gesteld en dit niet werd uitgevoerd door één van de medewerkers van A. zelf, (iii) hij en zijn partner onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over de aard van zijn verwondingen en het feit of hij al dan niet verzorgd werd, (iv) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er quasi zonder uitzondering strenge en persoonlijke paspoortcontroles zijn aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zodat weinig geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen als zou hij zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen en het vermoeden ontstaat dat hij bewust zijn Armeens paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor zijn reis naar België, het moment en de wijze waarop hij uit zijn land vertrokken is, verborgen te houden, (v) mochten zijn verklaringen geloofwaardig zijn – quod non – vastgesteld moet worden dat uit zijn verklaringen blijkt dat niet uit te sluiten valt dat hij wel degelijk op bescherming kon rekenen in Armenië tegen de mensen waar hij problemen mee had, maar dat hij onvoldoende démarches heeft ondernomen om bescherming te zoeken en (vi) uit het door hem neergelegde werkboekje niet kan worden afgeleid dat hij omwille van zijn werk bij de garage Evromotors in Jerevan daadwerkelijk problemen kende in Armenië of zou kunnen kennen bij een eventuele terugkeer naar Armenië en de overige neergelegde documenten slechts informatie bevatten met betrekking tot zijn identiteit en de identiteit van zijn gezin doch niet met betrekking tot zijn concrete problemen.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot

een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt van de door hem aangehaalde feiten en hij hieromtrent daarenboven vage en weinig plausibele verklaringen aflegt, kan uit niets worden afgeleid dat de door hem voorgehouden problemen – zo hieraan al enig geloof zou worden gehecht, quod non – zijn ingegeven zijn door één van de vijf hoger genoemde redenen vermeld in het Verdrag van Genève. Verzoeker toont derhalve niet aan dat de feiten het gemeenrechtelijke karakter overstijgen, noch maakt hij aannemelijk dat hij omwille van redenen voorzien in voormeld Verdrag de bescherming van de Armeense autoriteiten niet zou kunnen inroepen. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt uitdrukkelijk dat hij wel degelijk beroep zou kunnen doen op de rechtsbescherming waarin zijn nationale autoriteiten voorzien: “Ze vragen u te “prutsen” aan auto’s van hoge mensen van de autoriteiten. Hebt u die mensen (de hoge mensen van de autoriteiten) daarover aangesproken? Kv: neen Waarom niet? Kv: omdat ik bang was Hadden die mensen van de overheid u geen bescherming kunnen bieden (en bijvoorbeeld die A.(...)) en zijn 4 mannen op heterdaad “betrappen”? Kv: misschien Maar ik was bang – ook voor mijn gezin Zou de overheid u bescherming bieden/kunnen bieden tegen deze mensen? Kv: tuurlijk wel Maar ik was bang Waarom hebt u dat dan niet gedaan? Kv: omdat ik bang was van die mannen. Had de overheid (die u dan zou waarschuwen voor gevaar) u geen bescherming kunnen bieden? Kv: misschien wel Wellicht zouden ze me dankbaar zijn Maar ik heb dat niet gedaan Dat is een feit (...) Hebt u ergens klacht ingediend tegen deze behandeling door A. (...) en zijn 4 mannen? Kv: neen Waarom niet? Kv: ik was bang” (administratief dossier, stuk 4, p. 12-13).

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij onvoldoende beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen enkele klacht heeft ingediend en dat hij dus niet de minste poging heeft ondernomen om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Armeense autoriteiten voorzien. Hij maakt evenmin aannemelijk dat hij hiertoe niet de mogelijkheid had, noch dat hem hulp en bescherming zouden worden ontzegd. Deze vaststellingen worden niet weerlegd door de loutere stelling in het verzoekschrift dat hij niet zeker was van het feit dat hij bescherming zou kunnen genieten van zijn nationale autoriteiten en hij vreesde voor zijn leven zodat hij besloot het zekere voor het onzekere te kiezen en zijn land te verlaten.

2.5. In zoverre verzoeker erop wijst dat hij een werkboekje neerlegt, waarmee hij bewijst dat hij sinds september 1999 werkzaam was in de BMW-garage, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieromtrent terecht opmerkt in de bestreden beslissing dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn werk bij de garage Evromotors in Jerevan daadwerkelijk problemen kende in Armenië of zou kunnen kennen bij een eventuele terugkeer naar Armenië. De overige door verzoeker neergelegde documenten, met name zijn rijbewijs, de geboorteaktes van hemzelf, zijn echtgenote en zijn zoon en een huwelijksakte vormen evenmin een bewijs van de door hem aangehaalde feiten.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker niet verzoekt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Mede gelet op wat voorafgaat, kunnen in het administratief dossier geen elementen worden ontwaard waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, waarnaar verwezen wordt in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één april tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS